

ANNOTATIE

Overlegplatform Bouwregelgeving nr. 01

Ter informatie

Plan van aanpak praktijkproef gecertificeerde toets op de Bouwbesluitvoorschriften

inleiding

achtergrond

In de beleidsbrief *Agenda bouwregelgeving 2002-2006*, zoals door Staatssecretaris Remkes in april 2002 aan de Kamer aangeboden, is aangekondigd dat de mogelijkheden zullen worden onderzocht om op basis van certificering de publieke en private verantwoordelijkheden in de bouw te verhelderen. In dit verband is bijgevoegd plan van aanpak opgesteld, dat moet leiden tot een proef om te bezien of de preventieve toets op het Bouwbesluit met een certificering-regeling kan worden geprivatiseerd.

Tot op heden wordt deze toets uitsluitend door of namens gemeenten uitgevoerd in het kader van de bouwvergunningprocedure. De idee is dat partijen die voldoende gebleken expertise en ervaring hebben zich kunnen laten certificeren. Een dergelijk gecertificeerde partij toetst of een bouwplan voldoet aan het Bouwbesluit. Wanneer een privaat getoetst bouwplan is goedgekeurd en vervolgens aan de gemeente wordt aangeboden, kan de gemeente er vanuit gaan dat het plan daadwerkelijk aan het Bouwbesluit voldoet. Vervolgens *moet* de gemeente daar ook vanuit gaan en mag het plan niet zelf meer bouwtechnisch toetsen voor het verlenen van de bouwvergunning. Overigens wordt voor de vergunningverlening door de gemeente een dergelijk bouwplan nog wel gewoon getoetst op de voorschriften uit de bouwverordening, de welstandscriteria en de bestemmingsplanvoorschriften.

Doel van het certificaat zelf, dat dus een privaat alternatief biedt naast de traditioneel publieke toets op het Bouwbesluit, is tweeledig:

- Het verhogen van de kwaliteit van de toets op het Bouwbesluit en daarmee afgeleid de kwaliteit van het bouwen in Nederland.
- Het terugdringen van administratieve en bestuurlijke lasten bij respectievelijk het bouwbedrijfsleven en de gemeentelijke overheid, doordat de huidige veelheid van contacten en overleggen tussen aanvrager en gemeentelijke toetsers over de bouwkundige toets minder kan worden omdat overleg over bouwtechnische aspecten niet langer nodig is.

Mogelijke kandidaten om gecertificeerd te worden zijn enerzijds gespecialiseerde en onafhankelijke toetsbureaus die in opdracht van een initiatiefnemer een bouwplan toetsen. Anderzijds kunnen dat architectenbureaus en projectontwikkelaars zijn die hun eigen plannen toetsen.

De initiatiefnemer heeft de keuze of hij zijn plan door een certificaathouder (dat hij zelf kan zijn) of door de gemeente laat toetsen. Die laatste mogelijkheid blijft altijd bestaan. Er wordt immers nadrukkelijk gesproken over een vrijwillige vorm van certificering.

stand van zaken

VROM heeft de wenselijkheid van deze certificeringregeling in OPB-verband besproken. Daartoe had OTB opdracht gekregen een voorstudie te verrichten om een Programma van Eisen voor de Beoordelingsrichtlijn (BRL: onderliggende maatlat voor het certificaat) op te stellen. Het OPB was gecharmeerd van het idee, maar gaf meteen aan dat het wenselijk was dat – voordat daadwerkelijk met een dergelijk certificaat kon worden gewerkt – een praktijkproef zou worden gehouden. De toenmalig Staatssecretaris Remkes heeft dit advies overgenomen en tegelijkertijd besloten dat VROM het initiatief zou nemen om de BRL in concept te laten ontwikkelen (concept, omdat dit niet volgens de regelen der certificeringkunst is), omdat vanuit de bouwpraktijk geen spontane stappen hiervoor werden ondernomen.

VROM heeft OTB en SKW (een certificeringinstelling in de bouw met ervaring met het ontwikkelen van BRL-en) opdracht voor de ontwikkeling van de concept-BRL gegeven. De begeleidende werkgroep bestond uit 14 partijen, waaronder VROM. De onderzoekers hebben hun product opgeleverd, waarmee de praktijkproef kan worden uitgevoerd. Bespreking van de concept-BRL in het OPB leidde tot de algemene conclusie dat dit concept nog niet de kwaliteit heeft om tot een echte BRL te worden verheven; de concept-BRL gaf namelijk weinig houvast op het cruciale punt *hoe* de gecertificeerde toetsers de bouwplantoets uitvoert. Op zich is dat overigens niet vreemd, omdat een dergelijk toetsingsprotocol simpelweg niet voorhanden is en de ontwikkeling van een protocol verre de opdracht oversteept. Het ontbreken van een toetsingsprotocol staat evenwel de uitvoering van de praktijkproef niet in de weg, omdat de concept-BRL nu voorschrijft dat de toetsende instantie over een eigen toetsingsprotocol moet beschikken.

VROM heeft OTB opdracht gegeven een voorstudie naar de praktijkproef uit te voeren, omdat een veelheid van aspecten op de een of andere manier in samenhang in de proef aan de orde moet komen. De OTB-voorstudie bevat een inventarisatie van deze aspecten met een voorstel hoe dit aan bod zou kunnen komen in de proef.

Het nu voorliggende plan van aanpak geeft een stappenplan hoe de praktijkproef kan worden ingericht op basis van de inventarisatie van OTB.

doel praktijkproef

Zoals reeds gezegd, is het toezicht op de bouwtechnische voorschriften van oudsher een publieke verantwoordelijkheid. Dat zal in algemene zin zo blijven. Met de private preventieve toets wordt evenwel een deel van deze verantwoordelijkheid in private hand gegeven. Nadrukkelijk wordt hier gesproken over een “deel”, aangezien gemeenten dienen te blijven toezien tijdens de bouw en in de gebruiksfase.

Het is evenwel zaak om de praktijkproef met het certificaat gedegen in te richten, waarbij eventuele risico's bij een private preventieve toets naar voren komen. Daarnaast is het van belang het draagvlak zo groot mogelijk te maken. Het verkrijgen van commitment is een neven doel van de proef. Eventuele bezwaren moeten in de testfase naar voren komen, zodat het certificaat zonder (voorzienbare) problemen zou kunnen worden geïntroduceerd.

Private toetsing is een commerciële activiteit. Voorkomen moet worden dat het gebruik van het certificaat een marktafschermende werking heeft in de zin dat certificaathouders (naar verwachting de marktleiders) niet alleen mindere, maar bijvoorbeeld ook de kleinere concurrenten uit de markt drukken.

Op basis van deze overwegingen kunnen de volgende doelen van de praktijkproef worden geformuleerd.

Doel 1 van de praktijkproef moet de **test op de inhoud van de concept-BRL** zijn: kunnen op basis hiervan partijen worden gecertificeerd en is daarmee geborgd dat dit terecht gebeurt? Met andere woorden: kan ervan worden uitgegaan dat partijen die zijn gecertificeerd daadwerkelijk bouwplannen toetsen met een verwachting dat dit correct gebeurt?

Doel 2 van de praktijkproef is het nagaan van de **effecten van het certificaat** in het gebruik bij zowel de initiatiefnemers die gebruik (laten) maken van de private toets als de gemeentelijke overheid in het kader van vergunningprocedure. Met andere woorden: gaat de gecertificeerde toets inderdaad beter, sneller en goedkoper, zodat dit een alternatief kan vormen voor de gemeentelijke toets?

Doel 3 van de praktijkproef is het nagaan en het bevorderen van **draagvlak** voor de mogelijkheid van een private toets.

Uiteindelijk zal op basis van de evaluatie van de praktijkproef een weloverwogen beslissing genomen moeten kunnen worden, om al dan niet de certificeringregeling van rijkswege te erkennen, inclusief de juridische doorwerking dat gemeenten bouwplannen niet meer mogen toetsen op het Bouwbesluit wanneer deze plannen zijn getoetst door private certificaathouders.

inrichting praktijkproef

In de proef wordt “gespeeld” met het certificaat en zijn toepassing. Aangezien het testen van de doelstellingen een nogal complexe opgave is, waarbij verschillende partijen met nadrukkelijk gevoelde verschillende belangen dienen te worden betrokken, wordt de proef in een aantal fasen opgedeeld.

1. In de eerste fase wordt de inhoud van de concept-BRL (doelstelling 1) getest. Specifiek aandachtspunt hierbij is het ontbreken van een algemeen toetsingsprotocol (d.w.z. de wijze waarop de toets inhoudelijk wordt uitgevoerd). Overigens is een dergelijk protocol nu in ontwikkeling op initiatief van het Platform Bouw- en Woningtoezicht Grote gemeenten, met betrokkenheid van DGW. De concept-BRL schrijft nu voor dat potentiële certificaathouders over een eigen toetsingsprotocol dienen te beschikken.

2. De kern van de proef: in de tweede fase wordt gekeken naar de effecten van het certificaat in zijn gebruik (doelstelling 2) aan de hand van een toetsing van een aantal concrete plannen. Aspecten die hier aan de orde zijn:

- de *kwaliteit* van de private toets ten opzichte van de gemeentelijke toets;
- de *kosten* van de private toets ten opzichte van de gemeentelijke toets, met afgeleid hiervan de grondslag voor de hoogte van de legesheffing door gemeenten in het geval van een private toets;
- de *doorlooptijd* van een vergunningaanvraag bij de gemeente met en zonder gecertificeerde toets.

Indachtig de doelstelling van het certificaat zelf dat de Bouwbesluittoets beter, sneller en goedkoper dan op de traditionele wijze plaatsvindt, zou kunnen worden betoogd dat dit in deze fase zou moeten worden beproefd door de private en gemeentelijke toets met elkaar te vergelijken. Onderzoekstechnisch is dit echter moeilijk, zo niet onmogelijk, te bepalen. Immers, de kwaliteit en snelheid van de huidige gemeentelijke werkwijze is geen gegeven grootheid, maar varieert juist sterk, waarbij sommigen in algemene zin opmerken dat de kwaliteit onder de maat is. Een uitkomst van de proef dat private toetsing beter is, zegt dan nog niet zoveel. Daarom wordt ten behoeve van de proef als ambitieniveau voor de kwaliteit

van de private toets het *beoogde* kwaliteitsniveau van de publieke toets, wanneer het G-26-toetsingsprotocol operationeel is.

3. De derde doelstelling van de proef: draagvlakcreatie en bevordering wordt in beide fasen van de proef meegenomen, door een zo breed mogelijke deelneming aan de praktijkproef. Hierbij dient de hanteerbaarheid van de proef in de gaten te worden gehouden.

De praktijkproef moet inzicht bieden in een aantal zaken. Om te komen tot de test op de inhoud van de concept-BRL dient een aantal aspecten rond de te beproeven certificering-regeling nader te worden uitgewerkt.

fase 1: het testen van de inhoud van de concept-BRL

a. deelnemende certificerende instellingen (CI's) en hun accreditatie

Naast SKW als de CI die heeft opgetreden als penvoerder van de concept-BRL, is het de bedoeling ook andere certificerende instellingen te betrekken bij de praktijkproef. De SBK zal worden gevraagd CI's voor te dragen voor deelname aan de praktijkproef.

Bij definitieve implementatie zullen alle voor de bouw geaccrediteerde CI's gebruikmaken van dezelfde BRL. De Raad voor Accreditatie (RvA) heeft niet alleen reeds in algemene zin de CI's in de bouw geaccrediteerd; daarnaast zal de RvA de onderhavige BRL en de CI's specifiek moeten beoordelen op een aantal accreditatiecriteria.

Voor de proef is dit uiteraard niet nodig. Wel zal de RvA worden benaderd om hun kritiek uit te spreken over de concept-BRL. Het RvA-commentaar kan dan worden meegenomen in de proef en voorkomt allerlei moeilijke accreditatiediscussies bij de eventuele feitelijke implementatie. Het blijvend toezicht van de CI op de certificaathouder zal niet verder worden meegenomen in de proef, anders dan dat de RvA een oordeel over de opzet hiervoor wordt gevraagd.

b. mogelijke certificaathouders

De verwachting is dat er aanzienlijke belangstelling zal zijn voor het certificaat. In een krimpende bouwmarkt zal een certificaat een manier zijn om zich in positieve zin te onderscheiden. Het is van belang dat er – indien mogelijk – een spreiding komt in de te selecteren would-be certificaathouders, en wel naar kwaliteit, grootte en specialisatie. Enkele bureaus hebben al van hun belangstelling blijk gegeven. *Van Zeeland Architecten* (als onafhankelijk toetsers én architect die zijn eigen plannen beoordeelt) en *Bureau Nieman* (onafhankelijk bouwkundig adviesbureau) hebben informeel te kennen gegeven mee te willen doen met de proef. Onlangs gaf ook *Arcadis*, die al toetsen uitvoert in opdracht van gemeenten, aan plannen te hebben voor het verkrijgen van het certificaat en meer dan bereid te zijn te participeren in de proef. De ONRI is bereid mee te denken over het inrichten van de proef en ook mogelijke (deel-)certificaathouders voor te dragen. Ook zal het GIW worden benaderd voor deelname aan de proef; het GIW voert immers al een bouwkundige toets uit op bouwplannen die onder de GIW-garantie vallen. Ten slotte is er een reeks van kleinere bureaus dat te kennen heeft gegeven belangstelling te hebben voor de proef of het certificaat. Bij het inrichten van de proef wordt uitgegaan van 15 à 20 deelnemende instanties, waaronder een aantal gemeenten (waaronder Rotterdam), die immers ook het certificaat kunnen verkrijgen.

Het gaat hier overigens om het testen van het volledige certificaat; het vraagstuk van deeltcertificaten komt aan de orde in fase 2.

c. gemeenten, toetsingsprotocol en certificaathouders

Zoals gezegd: gemeentelijke diensten BWT kunnen ook het certificaat verkrijgen. De reden

dat een publiek toezichtorgaan zich zou laten certificeren ligt in de mogelijkheid om zich op deze wijze te manifesteren als een kwalitatief hoogwaardige organisatie. Een andere manier om zich zodanig te manifesteren, is werken met het toetsingsprotocol van de G-26. Hiervoor is aangegeven dat dit toetsingsprotocol ook de maatlat is voor de kwaliteit van de private toets in het kader van de proef. Mogelijk komt uit de proef dat dit toetsingsprotocol onderdeel zou moeten vormen van de BRL. In de eindsituatie zou dus kunnen worden bereikt dat gemeenten en private toetsers op dezelfde wijze de bouwkundige toets uitvoeren aan de hand van het G-26-toetsingsprotocol. Om deze gelijkwaardigheid te borgen dient aan een belangrijke voorwaarde te worden voldaan: de certificaathouder staat onder toezicht van de CI, die periodiek komt controleren of de certificaathouder daadwerkelijk toets aan de hand van het toetsingsprotocol. Ook de gemeente dient blijvend te toetsen aan de hand van het toetsingsprotocol; om dit te borgen zou het toetsingsprotocol deel kunnen uitmaken van het handhavingsbeleid, zoals door de gemeenteraad wordt vastgesteld. De VROM-Inspectie zou als tweedelijnstoezichthouder vervolgens hierop kunnen toezien.

Speciaal aandachtspunt is het volgende. Het is zo dat de G-26 er voor zorgen dat in het toetsingsprotocol een landelijke standaard voor de toetsintensiteit wordt geformuleerd, maar gemeenten mogen hiervan afwijken. Het is dus denkbaar dat een bepaalde gemeente een zwaardere toets verwacht dan de landelijke standaard aan de hand waarvan de private certificaathouder de toets uitvoert. In de systematiek van certificering is dit oplosbaar door in de BRL op te nemen dat de certificaathouder het toetsingsprotocol van de gemeente, waarin het te toetsen bouwplan moet worden gerealiseerd, opvraagt.

d. de “certificatie” van deelnemende partijen

De concept-BRL schrijft onder meer voor dat de certificaathouder over een eigen toetsingsprotocol beschikt. Veel bureaus hebben dat al gewoonweg. En ook het voldoen aan de overige toetspunten van de concept-BRL zal naar verwachting voor meerdere bureaus niet tot onoverkomelijke problemen leiden, zodat de “certificering” van een aantal potentiële certificaathouder zonder grote problemen en zonder grote investeringen kan plaatsvinden. Kern van het toelatingsonderzoek om gecertificeerd te worden, zoals de concept-BRL die nu voorschrijft, is dat de kandidaat een “examen” aflegt. Naast het onderzoek of de kandidaat aan eisen van ervaring en opleiding voldoet, zal hij een redelijk complex bouwplan moeten toetsen.

Overigens is het hier wel de bedoeling vast te stellen of de concept-BRL voldoende onderscheidend vermogen heeft. Met andere woorden: een aantal bureaus zou moeten afvallen. Een apart vraagstuk is dan hoe met deze bureaus wordt omgegaan in de proef. De idee is dat dergelijke bureaus wel blijven meedoen met de proef om te kunnen vaststellen dat de zeef van de concept-BRL goed werkt.

e. het toetsen van bouwplannen

De “gecertificeerde” bureaus dienen vervolgens bouwplannen te gaan toetsen. Idealiter zouden nieuwe bouwplannen twee procedures moeten doorlopen: de traditionele gemeentelijke toets en de private toets door een “certificaathouder” met nogmaals de gemeentelijke procedure, maar dan zonder Bouwbesluittoets. Daarmee zouden verschillen in de kwaliteit van de toets en de doorlooptijd te meten zijn. Gezien de complexiteit (dubbel werk voor de gemeente en de vertragingen voor de initiatiefnemer van het bouwplan) zal dit vraagstuk in fase 2 worden geadresseerd.

Het werken met bestaande plannen, eventueel gemodificeerd voor de proef, maakt het in ieder geval goed mogelijk de werkwijze aan de hand van de concept-BRL en de toetskwaliteit van de “certificaathouders” met elkaar te vergelijken. De idee is dat de certificaathouders allen

dezelfde plannen toetsen. Voor het beproeven van de toetskwaliteit van de certificaathouders zullen in totaal twintig bouwplannen speciaal worden geprepareerd, niet alleen voor de integrale toetsing, maar ook voor de deelcertificaattoets (zie hierna onder fase 2).

Speciale aandacht zal hier worden besteed aan het reeds gesignaleerde “zorgpunt” dat de concept-BRL nu geen algemeen toetsingsprotocol voorschrijft, maar van elke certificaathouder vereist een eigen toetsingsprotocol te hebben. In deze fase van de proef wordt nagegaan van welke risico’s sprake is wanneer de huidige benadering van eigen toetsingsprotocollen blijft gehandhaafd. Wanneer zou worden geconcludeerd dat dit niet toelaatbaar zou zijn, dient vervolgens een algemeen toetsingsprotocol – te denken valt aan het nu in ontwikkeling zijnde protocol van het Platform Grote gemeenten – in de concept-BRL te worden verwerkt.

f. de toetsingsrapportage

Onderdeel van deze fase van de proef is de test van de toetsrapportage. Dit is vooral ter beoordeling van BWT, dat immers op basis van het toetsingsrapport de vergunning moet afgeven en vervolgens de fase van het toezicht tijdens de bouw kan gebruiken. In de proef zullen de “certificaathouders” en een panel van circa vijf BWT-ambtenaren een oordeel worden gevraagd over het format van de toetsingsrapportage, zoals dit is opgenomen in de concept-BRL.

fase 2: betekenis en werking van de private toets

De hiervoor behandelde punten a t/m f hebben betrekking op de inhoudelijke beproeving van de concept-BRL zelf (doelstelling 1). De ervaringen van de proef kunnen hun neerslag vinden in de verbetering van de concept-BRL, waarmee vervolgens fase 2 van de proef kan worden ingegaan: het nagaan van de effecten van de toepassing van de mogelijkheid om een private toets te laten uitvoeren.

a. de kwaliteit van de private en gemeentelijke toets

Onder ‘e. het toetsen van bouwplannen’ is hiervoor aangegeven dat in de proef geen gebruik zal worden gemaakt van actuele bouwplannen, gezien de druk die deelname aan het experiment zal leggen op de uitvoering van dergelijke plannen. Het werken met oudere plannen, die dus al eerder zijn getoetst door de gemeente, biedt gelegenheid voor grondig onderzoek en analyse, zonder de tijdsdruk van deadlines, zoals die gelden bij nog te realiseren bouwplannen. De eerder uitgevoerde gemeentelijke toets en de in de proef uit te voeren private toets laten zich met elkaar vergelijken in termen van kwaliteit en kosten, met als onderliggende maatlat de beoogde toetskwaliteit van het G-26-toetsingsprotocol.

b. doorlooptijd bij gemeentelijke en private toets

Minder gemakkelijk zal een vergelijk kunnen worden gemaakt in doorlooptijden. Het oude plan zal immers niet nog eens de gemeentelijke vergunningprocedure doorlopen, deze keer zonder Bouwbesluittoets.

De snelheid van de private toets kan in fase 1 al worden gemeten; in fase 2 vindt echter geen gemeentelijke toets op hetzelfde plan plaats. Op voorhand mag echter worden verwacht dat met deskresearch en een aantal interviews meer duidelijkheid over de gemeentelijke doorlooptijd kan worden gegeven (indachtig een aantal aspecten, zoals de fatale termijnen voor licht- respectievelijk volledig vergunningplichtige bouwwerken).

c. deelcertificaten en coördinatie

De concept-BRL biedt nadrukkelijk de mogelijkheid om niet alleen gecertificeerd te kunnen

worden voor de algehele Bouwbesluittoets, maar ook een of meerdere deelcertificaten te kunnen verkrijgen voor bepaalde delen van de Bouwbesluittoets. Deze figuur van deelcertificaten sluit aan op de gangbare specialisaties van adviesbureaus in Nederland, die bijvoorbeeld een brandveiligheidtoets uitvoeren. In fase 1 van de proeftuin wordt de inhoud van de concept-BRL getest, waaronder het *volledig* certificeren van bureaus, die daardoor dus de *volledige* Bouwbesluittoets kunnen uitvoeren. Als dat lukt, mag systeemtechnisch worden geconcludeerd dat deelcertificering ook mogelijk is. In fase 2 wordt echter de werking van deelcertificering nader onderzocht, aangezien in de toepassing een complicerende factor zit. Wanneer een initiatiefnemer gebruik maakt van deelcertificaathouders, die dus slechts een deel van het bouwplan kunnen toetsen, schrijft de concept-BRL namelijk voor dat één van de deelcertificaathouders optreedt als coördinator. Deze coördinerende functie, belegd bij het deelcertificaat ‘Algemeen Bouwkundige’, dient te worden ingeschakeld als de initiatiefnemer uiteindelijk een volledige toets op het Bouwbesluit wil hebben die door verschillende deelcertificaathouders wordt uitgevoerd. In fase 2 wordt getest of aan deze coördinerende functie een werkbare invulling is te geven.

Voor alle duidelijkheid: de deelcertificaten hebben betrekking op de bekwaamheid van de deelcertificaathouder om een deel van de Bouwbesluitvoorschriften te toetsen.

In de concept-BRL is niet de mogelijkheid opgenomen om deelcertificaten uit te reiken aan instanties die alleen bepaalde gebouwtypen toetsen. Denkbaar is echter wel dat er een markt is voor dergelijke instanties, die slechts Bouwbesluittoetsen uit kunnen en mogen voeren op kleinere standaard bouwwerken, zoals dakkapellen, uit- en aanbouwen, tot wellicht een volledige woning. In overleg met de opdrachtnemers voor de ontwikkeling van de concept-BRL zal worden onderzocht of de mogelijkheid voor certificering van de toets op kleine bouwwerken gemakkelijk in de concept-BRL is in te bouwen. Als dit het geval is, zal deze vorm van deelcertificering eveneens worden getest in fase 2.

d. tijdige aanlevering van documenten

In de huidige vergunningprocedure is het gebruikelijk dat niet alle berekeningen beschikbaar zijn op het moment van vergunningverlening. De gemeente geeft in dat geval een vergunning af onder de voorwaarde dat ontbrekende berekeningen later, maar vóór aanvang van de uitvoering van het deel van het bouwplan waarop deze berekeningen betrekking hebben, worden aangeleverd. De concept-BRL gaat er evenwel vanuit dat de volledige toets, dus op basis van alle berekeningen, is uitgevoerd voordat met de bouw wordt aangevangen. In deze fase van de proeftuin wordt onderzocht of dit in de praktijk werkbaar is.

begeleiding praktijkproef

Bij de uitvoering van de proef worden drie functies onderscheiden.

- a. Inrichting van de proef: selectie van deelnemers (CI's en toetsinstanties), het samenstellen van de gemodificeerde bouwplannen, en het samenstellen van het BWT-panel.
- b. Inhoudelijke en procedurele begeleiding van de proef zelf.
- c. Evaluatie: het eindproduct van de gehele proef zal bestaan uit een evaluatie op basis waarvan besluitvorming kan plaatsvinden om al dan niet deze vorm van procescertificering wettelijk mogelijk te maken.

VROM zal een offerteprocedure starten om de drie functies van de proef uit te voeren. Denkbaar is dat functie a. en b. door een ander wordt uitgevoerd dan c.

Voor a. en b. geldt dat hier behoefte is aan een praktisch ingestelde ‘aanjager’. Voor c. wordt een bureau gezocht dat zijn onafhankelijkheid combineert met materiedeskundigheid en een bepaalde mate van “bestuurlijke” affiniteit, waardoor het bureau niet alleen begrip heeft voor,

maar ook goed kan omgaan met de veelheid van (tegenstrijdige) belangen van bijvoorbeeld een enkel onwillige ambtenaar en ‘certificaathouders’ die per se van de proef een succes willen maken. In verband met de strijdige belangen die nadrukkelijk meespelen is het eveneens zaak dat VROM rechtstreeks én sturend betrokken blijft bij de proef.

Voor de begeleiding van de proef wordt verder een stuurgroep ingesteld, bestaande uit de begeleidingscommissie van de concept-BRL en het Platform Bouw- en Woningtoezicht Grote gemeenten.

planning

Onderstaande planning is gebaseerd op afronding van de praktijkproef op een moment dat het nog mogelijk is de figuur van de gecertificeerde bouwplantoetsing mee te nemen in het wetswijzigingstraject om te komen tot de Bouwwet.

1. Plan van aanpak (interne bespreking)	medio mei tot begin juni
2. Informeren IOB/JTC/OPB	juni/juli 2003
3. Offerteprocedure voor fase 1	juli 2003 keuze bureau
4. Inrichten praktijkproef fase 1	juli/september 2003
5. Uitvoeren praktijkproef fase 1	oktober 2003–februari 2004
6. Tussenevaluatie	december 2003
7. Aanpassen concept-BRL	gedurende praktijkproef fase 1
8. Offerteprocedure voor fase 2	december 2003 keuze bureau
9. Inrichten praktijkproef fase 2	januari/februari 2004
10. Uitvoeren praktijkproef fase 2	maart/augustus 2004
11. Evaluatie praktijkproef fase 2	september 2004
12. Besluitvorming	oktober 2004

kosten

fase 1: inhoud van de concept-BRL

- PM

fase 2: toepassingseffecten

- PM

communicatie

Gedurende de gehele periode van de praktijkproef zal middels nieuwsbrieven en andere publicaties gericht aandacht worden besteed aan deze vorm van certificering.

potentiële opdrachtnemers voor a. en b. (procesondersteuning)

- PM

potentiële opdrachtnemers voor c. (analyse en evaluatie)

- PM

vraagpunt OPB

Heeft u opmerkingen bij dan wel verdere aandachtspunten voor het plan van aanpak praktijkproef gecertificeerde toets op de Bouwbesluitvoorschriften?